

بررسی اپیدمیولوژیک ماموریت های اورژانس هوایی گناباد در سال های ۱۴۰۰-۱۴۰۱

محمدحسین اسماعیل زاده^۱، اکرم نامی^۱، نکتہ پیکانی^۱، راضیه باجولوند^۲

۱- مرکز تحقیقات توسعه اجتماعی و ارتقای سلامت، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، ایران

۲- سازمان اورژانس کشور، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران

۳- مرکز تحقیقات مدیریت و اقتصاد سلامت، پژوهشکده مدیریت سلامت، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

یافته ها: نتایج مطالعه روی ۱۷۶ بیمار ثبت شده در سامانه آسپار نشان داد که تروما، سکته حاد قلبی و سکته حاد مغزی به ترتیب بیشترین اندیکاسیون های اعزام بالگرد را داشتند. واژگونی خودرو با ۴۹/۳۸ درصد و واژگونی موتور سیکلت با ۱۲ درصد به ترتیب بیشترین موارد مکانیسم تروما را به خود اختصاص دادند. از تعداد کل ماموریت ها، ۴۶/۵۹ درصد از نوع اولیه بودند. بیشترین ماموریت ها در فصل تابستان و بین ساعات ۱۱ لغایت ۱۲ انجام شده بود. میانگین سنی بیماران ۴۶/۷۲ سال بود همچنین ۵۷/۳ درصد آنها مرد بودند.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه، اکثر ماموریت های اورژانس هوایی را حوادث ترافیکی جاده ای به خود اختصاص داده است. لذا توجه به موارد ذیل توسط مدیران و سیاستگذاران امر توصیه می شود:

(۱) ایمنی صحنه در محل نشست و برخاست بالگرد در جاده ها به جهت پیشگیری از ایجاد حوادث ثانویه

(۲) تعیین سطحی از مهارت مدیریت بیماران ترومایی برای بکارگیری تکنسین ها در اورژانس هوایی

واژه های کلیدی: اپیدمیولوژی، اورژانس هوایی، خدمات اورژانس پیش بیمارستانی

مقدمه: یکی از اجزای مهم سرویس ارایه خدمات اورژانس پیش بیمارستانی، خدمات پزشکی اورژانس هوایی است که یکی از سریع ترین و کارآمدترین رویکردها برای انتقال مجروحان و بیماران در مواقع اضطراری است. توصیف مشخصات جمعیت شناختی و جزییات این دسته از بیماران جهت استفاده بهینه از این سرویس از اهمیت زیادی برخوردار است. لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین ویژگی های اپیدمیولوژیک ماموریت های اورژانس هوایی گناباد در سال های ۱۴۰۰-۱۴۰۱ انجام شد.

مواد و روشها: در این مطالعه مقطعی و گذشته نگر، تمامی ماموریت های اورژانس هوایی دانشگاه علوم پزشکی گناباد به روش سرشماری طی سال های ۱۴۰۰-۱۴۰۱ مورد بررسی قرار گرفتند. داده ها شامل اطلاعات جمعیت شناختی بیماران ارجاعی به مراکز درمانی، ساعت و فصل ایجاد حادثه، نوع ماموریت، نوع آسیب، اندیکاسیون های اعزام و مکانیسم تروما بودند. ابزار مطالعه پرسشنامه استاندارد مراقبت پیش بیمارستانی مرکز ارتباطات سازمان اورژانس کشور بود. جهت توصیف داده ها از جداول توزیع فراوانی (برای داده های کیفی) و میانگین و انحراف از معیار (برای داده های کمی) استفاده شد.